SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 3373

S P R A W O Z D A N I E

KOMISJI NADZWYCZAJNEJ DO SPRAW ZMIAN W KODYFIKACJACH

o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz ustawy - Kodeks karny skarbowy (druk nr 3087)

Marszałek Sejmu na 66. posiedzeniu Sejmu w dniu 9 października 2026 r. – na podstawie art. 87 ust. 2 w związku z art. 90 ust. 1 regulaminu Sejmu skierował powyższy projekt ustawy do Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach w celu rozpatrzenia.

Komisja Nadzwyczajna do spraw zmian w kodyfikacjach po rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 17 listopada 2026 r.

wnosi:

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 17 listopada 2026 r.

Sprawozdawca
/-/Maciej Tomczykiewicz

Przewodnicząca Komisji
/-/Barbara Dolniak

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 3373

S P R A W O Z D A N I E

KOMISJI NADZWYCZAJNEJ DO SPRAW ZMIAN W KODYFIKACJACH

o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz ustawy - Kodeks karny skarbowy (druk nr 3087)

Marszałek Sejmu na 66. posiedzeniu Sejmu w dniu 9 października 2026 r. – na podstawie art. 87 ust. 2 w związku z art. 90 ust. 1 regulaminu Sejmu skierował powyższy projekt ustawy do Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach w celu rozpatrzenia.

Komisja Nadzwyczajna do spraw zmian w kodyfikacjach po rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 17 listopada 2026 r.

wnosi:

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 17 listopada 2026 r.

Sprawozdawca — (Maciej Tomczykiewicz)

Przewodnicząca Komisji — (Barbara Dolniak)

Projekt

U S T A W A

z dnia …

o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz ustawy – Kodeks karny skarbowy

Art. 1. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 490, 421, 638, 760, 882 i 901) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 11 dodaje się art. 11a–11c w brzmieniu:

„Art. 11a. § 1. Prokurator umarza postępowanie w sprawie o występek przeciwko mieniu popełniony bez użycia przemocy lub groźby bezprawnej, którego wartość nie przekracza 20 000 złotych, z wyłączeniem występków określonych w art. 279–283 Kodeksu karnego, oraz o występek określony w art. 157 § 3, art. 160 § 3 lub art. 177 § 1 Kodeksu karnego, z wyłączeniem występku określonego w art. 177 § 1 Kodeksu karnego popełnionego w warunkach określonych w art. 178 § 1 Kodeksu karnego, wobec podejrzanego niekaranego za przestępstwo umyślne, jeżeli podejrzany i pokrzywdzony zawarli ugodę, która została wykonana, okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości, a świadczenie, o którym mowa w § 2, zostało uiszczone, chyba że umorzenie sprzeciwiałoby się potrzebie realizacji celów kary, w szczególności potrzebie zapobieżenia ponownemu popełnieniu przez podejrzanego czynu zabronionego.

§ 2. Prokurator może uzależnić umorzenie postępowania od uiszczenia przez podejrzanego świadczenia w wysokości od 1000 do 20 000 złotych na rzecz Skarbu Państwa, a także dokonania określonych zmian w treści zawartej ugody. Określając wysokość świadczenia, prokurator bierze pod uwagę stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe.

§ 3. Jeżeli prokurator mimo zawartej ugody uzna, że nie zachodzą podstawy do umorzenia postępowania, stosuje art. 335 § 1 lub 2 albo art. 336, chyba że sprzeciwiają się temu okoliczności sprawy.

Art. 11b. § 1. Prokurator może umorzyć postępowanie w sprawie o występek określony w art. 270 § 2a i 3 lub art. 271 § 2 Kodeksu karnego wobec podejrzanego niekaranego za przestępstwo umyślne, jeżeli okoliczności sprawy nie budzą wątpliwości,

a świadczenie, o którym mowa w § 2, zostało uiszczone, chyba że umorzenie sprzeciwiałoby się potrzebie realizacji celów kary, w szczególności potrzebie zapobieżenia ponownemu popełnieniu przez podejrzanego czynu zabronionego.

§ 2. Prokurator uzależnia umorzenie postępowania od uiszczenia przez podejrzanego świadczenia w wysokości od 1000 do 20 000 złotych na rzecz Skarbu Państwa. Przepis art. 11a § 2 zdanie drugie stosuje się.

Art. 11c. Postępowanie umorzone na podstawie art. 11a lub art. 11b wznawia się w wypadku popełnienia przez osobę, która występowała w charakterze podejrzanego, w okresie 2 lat od dnia wydania postanowienia o umorzeniu postępowania, przestępstwa umyślnego, za które została prawomocnie skazana.”;

2) w art. 300 w § 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Przed pierwszym przesłuchaniem poucza się podejrzanego o jego uprawnieniach: do składania wyjaśnień, do odmowy składania wyjaśnień lub odmowy odpowiedzi na pytania, do informacji o treści zarzutów i ich zmianach, do składania wniosków o dokonanie czynności śledztwa lub dochodzenia, do korzystania z pomocy obrońcy, w tym do wystąpienia o obrońcę z urzędu w wypadku określonym w art. 78 i art. 78a, oraz o treści art. 202, art. 214, art. 215, art. 257 § 1 i 2, art. 259, art. 316, art. 338b, art. 360, art. 361 i art. 374 § 1, o treści przepisów dotyczących środków zapobiegawczych, o których mowa w rozdziale 28, innych niż tymczasowe aresztowanie, o uprawnieniu do końcowego zaznajomienia z materiałami postępowania przygotowawczego, jak również o uprawnieniach określonych w art. 11a, art. 11b, art. 23a § 1, art. 72 § 1, art. 156 § 5 i 5a, art. 301, art. 335, art. 338a, art. 387 i art. 387a oraz o obowiązkach i konsekwencjach wskazanych w art. 74, art. 75, art. 133 § 2, art. 138 i art. 139.”;

3) w art. 327 w § 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Prawomocnie umorzone postępowanie przygotowawcze wznawia się przeciwko osobie, która występowała w charakterze podejrzanego, na mocy postanowienia prokuratora nadrzędnego nad tym, który wydał lub zatwierdził postanowienie o umorzeniu, tylko wtedy, gdy ujawnią się nowe istotne fakty lub dowody nieznane w poprzednim postępowaniu albo gdy zachodzi okoliczność określona w art. 11 § 3 lub art. 11c.”;

4) w art. 332 po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Na wniosek oskarżonego do aktu oskarżenia, do którego nie dołączono wniosku, o którym mowa w art. 335 § 2, prokurator dołącza oświadczenie wskazujące

warunki akceptacji wniosku, o którym mowa w art. 338a lub art. 387, w zakresie kar lub innych środków przewidzianych za zarzucane przestępstwo.”;

5) w art. 335 w § 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Prokurator może dołączyć do aktu oskarżenia wniosek o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar lub innych środków przewidzianych za zarzucany mu występek, uwzględniających też prawnie chronione interesy pokrzywdzonego, jeżeli okoliczności popełnienia przestępstwa i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości, wyjaśnienia złożone przez oskarżonego nie są sprzeczne z dokonanymi ustaleniami, a postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte.”;

6) w art. 338a zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Oskarżony, któremu zarzucono przestępstwo zagrożone karą nieprzekraczającą 15 lat pozbawienia wolności, może przed doręczeniem mu zawiadomienia o terminie rozprawy złożyć wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu określonej kary lub innych środków przewidzianych za zarzucane mu przestępstwo bez przeprowadzenia postępowania dowodowego.”;

7) po art. 343b dodaje się art. 343c w brzmieniu:

„Art. 343c. § 1. W razie uwzględnienia wniosku, o którym mowa w art. 335 albo art. 338a, orzeczona kara pozbawienia wolności nie może przekroczyć dwóch trzecich, a w razie uwzględnienia wniosku, o którym mowa w art. 387, trzech czwartych górnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego za przypisane sprawcy przestępstwo.

§ 2. Uwzględniając wniosek, o którym mowa w art. 335 albo art. 338a, sąd może także:

1) zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary;
2) odstąpić od wymierzenia kary za przestępstwo zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat;
3) odstąpić od nadzwyczajnego obostrzenia kary o charakterze obligatoryjnym;
4) warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności lub kary łącznej pozbawienia wolności do lat 5 na okres próby do lat 10.

§ 3. Uwzględniając wniosek, o którym mowa w art. 387, sąd może zastosować § 2 pkt 1 i 3.”;

8) w art. 387:
   a) w § 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
   „Do chwili zakończenia pierwszego przesłuchania albo przeprowadzenia dowodu z protokołu wyjaśnień wszystkich oskarżonych na rozprawie głównej oskarżony, któremu zarzucono przestępstwo zagrożone karą nieprzekraczającą 15 lat pozbawienia wolności, a także obrońca za zgodą oskarżonego, mogą złożyć wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu określonej kary lub innych środków przewidzianych za zarzucane mu przestępstwo bez przeprowadzenia dalszego postępowania dowodowego.”,
   b) w § 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
   „Sąd może uwzględnić wniosek o wydanie wyroku skazującego, gdy okoliczności popełnienia przestępstwa i wina nie budzą wątpliwości, a cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości; uwzględnienie wniosku jest możliwe jedynie wówczas, gdy nie sprzeciwi się temu prokurator należycie powiadomiony o terminie rozprawy, a także pokrzywdzony należycie powiadomiony o terminie rozprawy oraz pouczony o możliwości zgłoszenia przez oskarżonego takiego wniosku.”;
9) po art. 387 dodaje się art. 387a w brzmieniu:
   „Art. 387a. Przepisy art. 387 stosuje się odpowiednio w toku postępowania dowodowego na rozprawie głównej.”;
10) w art. 424 w § 3 wyrazy „lub art. 387” zastępuje się wyrazami „ , art. 387 lub art. 387a”;
11) w art. 447 w § 5 wyrazy „i art. 387” zastępuje się wyrazami „ , art. 387 i art. 387a”;
12) w art. 672 wyrazy „oraz art. 387” zastępuje się wyrazami „ , art. 338a, art. 387 oraz art. 387a”.

Art. 2. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2025 r. poz. 633 oraz z 2026 r. poz. 347, 421, 846, 901 i 1509) w art. 161 w § 1 i 2 po wyrazach „art. 387 § 1” dodaje się wyrazy „lub art. 387a”.

Art. 3. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 4. Czynności procesowe dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są skuteczne, jeżeli dokonano ich z zachowaniem przepisów dotychczasowych.

Art. 5. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 300 § 4 ustawy zmienianej w art. 1 tracą moc.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2027 r.